

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 61-45/05/DR/

Wrocław, 06 kwietnia 2006 r.

DECYZJA Nr 13/2006

Na podstawie art. 23 c ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego na wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów z Tychów przeciwko Rafałowi Cichoniowi, przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą TRANS – BUD Rafał Cichoń, ul. Sikorskiego 1h/7, 56-400 Oleśnica,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wskazaną w art. 23a powołanej ustawy, działania ww. przedsiębiorcy, polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji przy zawieraniu poza lokalem przedsiębiorstwa umów sprzedaży oraz montażu drzwi poprzez:

- niewręczanie wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, z oznaczeniem imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu zamieszkania (siedziby) sprzedawcy,
- ograniczanie uprawnień konsumenta poprzez zamieszczanie we wzorze umowy zastrzeżenia, że „W przypadku rezygnacji lub ograniczenia zlecenia, które jest traktowane jako odstąpienie od umowy zgodnie z art. 394 KC Zobowiązań, kwota gwarancyjna (zadatek) nie jest zwracana (25% wartości robót przepada na rzecz wykonawcy)”,

które stanowią naruszenie odpowiednio: art. 3 ust. 1 oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny* (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.)

i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

UZASADNIENIE

I. 1. Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu, wpłynął wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów z Tychów (zwanego dalej: Rzecznikiem), o uznanie działań stosowanych przez Rafała Cichonia, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą TRANS - BUD w Oleśnicy przy ul. Sikorskiego 1h/7 (zwanego dalej: Przedsiębiorcą), za czyny godzące w zbiorowe interesy konsumentów.

W uzasadnieniu wniosku Rzecznik wskazał, iż działania Przedsiębiorcy polegające na zawieraniu umów dotyczących sprzedaży oraz montażu drzwi poza lokalem przedsiębiorstwa, odbywają się z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) (zwanej dalej: ustawą *o ochronie konkurencji (...)*), a w szczególności mogą stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 23a powołanej ustawy, polegającą na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Rzecznik podniósł, iż na skutek skargi konsumentki powziął informację, że Przedsiębiorca, prowadząc działalność poza lokalem przedsiębiorstwa, nie wręcza konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, co narusza art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny* (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) (zwanej dalej: ustawą *o ochronie niektórych praw (...)*). Ponadto, wprowadza on zastrzeżenie niezgodne z art. 2 ust. 2 tej ustawy, iż w przypadku rezygnacji z usługi, wpłacona kwota gwarancyjna nie jest zwracana.

Dowód: wniosek Rzecznika, k. 1 - 2; kserokopia umowy zawartej z konsumentką, k. 3.

2. Reagując na powyższy wniosek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: Prezesem Urzędu), postanowieniem nr 264/2005 z dnia 20 września 2005 r., wszczął postępowanie w sprawie możliwości stosowania przez Rafała Cichonia, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą TRANS-BUD, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 23a ustawy *o ochronie konkurencji (...)*, polegającej na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji przy zawieraniu umów sprzedaży i montażu drzwi poza lokalem przedsiębiorstwa, poprzez:

- niewręczenie wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, z oznaczeniem imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu zamieszkania (siedziby) sprzedawcy,
- ograniczanie uprawnień konsumenta poprzez zamieszczanie we wzorze umowy zastrzeżenia, że „W przypadku rezygnacji lub ograniczenia zlecenia, które jest traktowane jako odstąpienie od umowy zgodnie z art. 394 KC Zobowiązań, kwota gwarancyjna (zadatek) nie jest zwracana (25% wartości robót przepada na rzecz wykonawcy)”.

Dowód: postanowienie, k. 4.

3. W odpowiedzi na postanowienie o wszczęciu postępowania, Przedsiębiorca nie ustosunkował się do treści postawionych mu zarzutów.

4. W dniu 25 listopada 2005 r., Prezes Urzędu wystąpił do Urzędu Miasta Oleśnicy z prośbą o przesłanie aktualnego zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej Przedsiębiorcy.

5. W piśmie z dnia 28 listopada 2005 r. Urząd Miasta Oleśnicy Wydział Działalności Gospodarczej i Porządku Publicznego poinformował, że Przedsiębiorca figuruje w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez ten Urząd pod nazwą: TRANS-BUD Rafał Cichoń (zwany dalej: TRANS-BUD, Stroną) z siedzibą w Oleśnicy, a nie jak wskazał we wniosku Rzecznik pod nazwą: TRANS-BUD.

Dowód: pismo Urzędu Miasta Oleśnicy z dnia 28 listopada 2005 r., k. 14; zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, k. 15.

6. W wyniku przekazanych przez Urząd Miasta Oleśnicy informacji, w dniu 5 grudnia 2005 r. Prezes Urzędu wydał postanowienie nr 322/2005 zmieniające postanowienie nr 264/2005 z dnia 20 września 2005 r. w zakresie oznaczenia przedsiębiorcy, poprzez zmianę jego nazwy z: TRANS-BUD w Oleśnicy na: TRANS-BUD Rafał Cichoń w Oleśnicy. Ponadto, Prezes Urzędu postanowił uszczegółowić treść sentencji postanowienia nr 264/2005, poprzez wskazanie w postanowieniu 322/2005, o o jakiego rodzaju bezprawność chodzi, a także, która z przykładowych praktyk wskazanych w ust. 2 art. 23a ustawy *o ochronie konkurencji (...)* może występować w niniejszej sprawie. Wobec powyższego, w postanowieniu nr 322/2005, Prezes Urzędu, oprócz zmiany oznaczenia przedsiębiorcy, stwierdził możliwość stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem naruszenia przez Rafała Cichonia, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą TRANS-BUD Rafał Cichoń z Oleśnicy, obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji przy sprzedaży i montażu drzwi poza lokalem przedsiębiorstwa, polegającego na:

- niewręczaniu wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, z oznaczeniem imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu zamieszkania (siedziby) sprzedawcy,
- ograniczaniu uprawnień konsumenta poprzez zamieszczanie we wzorze umowy zastrzeżenia, że „W przypadku rezygnacji lub ograniczenia zlecenia, które jest traktowane jako odstąpienie od umowy zgodnie z art. 394 KC Zobowiązań, kwota gwarancyjna (zadatek) nie jest zwracana (25% wartości robót przepada na rzecz wykonawcy)”,

co może stanowić naruszenie art. 3 ust. 1 oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. *o ochronie niektórych praw (...)*.

Dowód: postanowienie 322/2005 zmieniające postanowienie 264/2005, k. 16.

II. W toku postępowania dowodowego Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1. Rzecznik konsumentów, który wykonuje zadania samorządu terytorialnego w zakresie ochrony praw konsumentów (art. 34 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji (...)*) jest podmiotem uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów (art. 100a ust. 1 pkt 3 powołanej ustawy).

2. Strona: TRANS-BUD Rafał Cichoń w Oleśnicy jest przedsiębiorcą wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wydział Działalności Gospodarczej Urzędu Miasta w Oleśnicy. Przedmiotem działalności TRANS-BUD jest między innymi sprzedaż i montaż drzwi, która odbywa się na terenie Oleśnicy i poza jej obszarem. Umowy z konsumentami zawierane są poza lokalem przedsiębiorstwa.

Dowód: kserokopia zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, k. 15.

3. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej TRANS-BUD zawiera umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, posługując się przy tym wzorcem umowy, w którym zamieszcza informację, iż konsumentowi wolno odstąpić od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa za zapłatą oznaczonej sumy (zadatku). Ponadto, nie wręcza konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa.

Dowód: wniosek Rzecznika, k. 1 – 2; kserokopia umowy zawartej z konsumentką, k. 3.

4. W toku postępowania dowodowego, w pismach Prezesa Urzędu z dnia 20 września 2005 r. i z 20 października 2005 r. zażądano od Strony udzielenia informacji i danych w przedmiotowej sprawie. Strona nie odebrała ww. pism. Zostały one skutecznie doręczone TRANS-BUD w czasie kontroli przeprowadzonej w siedzibie TRANS-BUD w dniu 17 lutego 2006 r.

Dowód: pismo z dnia 20 września 2005 r., k. 5; pismo z dnia 20 października 2005 r., k. 9.

5. W dniu 17 lutego 2006 r. pracownicy Delegatury Urzędu we Wrocławiu przeprowadzili kontrolę w siedzibie TRANS-BUD w Oleśnicy. Celem kontroli było uzyskanie informacji i danych żądanych w pismach z dnia 20 września 2005 r. i 20 października 2005 r., wręczenie postanowienia nr 322/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. zmieniającego postanowienie nr 264/2005 z dnia 20 września 2005 r. W trakcie czynności kontrolnych ustalono, że Kontrolowany nadal prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży i montażu drzwi. Przedsiębiorca był nieobecny w czasie kontroli. Czynności kontrolne odbyły się w obecności jego żony.

TRANS-BUD został poinformowany o 7 – dniowym terminie na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w doręczonych mu pismach.

Pomimo doręczenia Stronie pism, nie ustosunkowała się do ona zarzutów Prezesa Urzędu.

Dowód: Pismo doręczone Stronie w czasie kontroli, k. 29; sprawozdanie z kontroli, k. 30.

III. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji (...): „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów”. Zgodnie zaś z art. 23a ust. 2 powołanej ustawy „Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności (...) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (...)”.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie prawnej przed godzącymi w nie naruszeniami, polegającymi na sprzecznych z prawem (zakazanych przez przepisy innych ustaw) oraz zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami, działaniach przedsiębiorców. Tworząc katalog działań, które będą uznawane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów ustawodawca posłużył się zwrotem „w szczególności”. Oznacza to, że wskazany katalog ma charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę działań, które naruszają przepisy innych ustaw.

Do stwierdzenia praktyki z art. 23a powołanej ustawy o *ochronie konkurencji (...)* konieczne jest wykazanie, że spełnione zostały łącznie następujące przesłanki:

1. bezprawność działań przedsiębiorcy, polegająca na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
2. godzenie tymi działaniami w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1) Aktem prawnym, do którego należy odwołać się w niniejszej sprawie jest ustawa z dnia 2 marca 2000 r. *ochronie niektórych praw (...)*. Ustawa ta reguluje m.in. prawa i obowiązki przedsiębiorców, którzy zawierają z konsumentami umowy poza lokalem przedsiębiorstwa (co ma miejsce w niniejszym przypadku).

Według art. 2 ust. 1 powołanej ustawy, przy umowach zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa, konsumentowi przysługuje prawo odstąpienia od umowy w określonym czasie, bez podania przyczyn odstąpienia. Natomiast art. 2 ust. 2 powołanej ustawy wskazuje, że nie jest dopuszczalne zastrzeżenie, iż konsumentowi wolno odstąpić od umowy za zapłatą oznaczonej sumy (odstępnego). Ponadto, zgodnie z art. 3 ust. 1 ww. ustawy, przy tego rodzaju umowach, przedsiębiorca ma obowiązek poinformowania konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od zawarcia umowy, jak również ma obowiązek wręczenia konsumentowi wzoru takiego oświadczenia, z oznaczeniem swojego nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby). Taki obowiązek - ciążyący na przedsiębiorcy - wynika wprost z art. 3 ust. 1 ustawy. Informacja o prawie odstąpienia od umowy powinna być zatem wskazana w umowie zawieranej z konsumentem.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie, w tym analiza stosowanego przez Przedsiębiorcę wzoru umowy wykazała tymczasem, że TRANS-BUD przy zawieraniu umów z konsumentami, nie dopełnia obowiązku wręczenia klientom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, co narusza ww. art. 3 ust. 1 ustawy o *ochronie niektórych praw (...)*. Ponadto, stosuje wzorec umowy niezgodny z art. 2 ust. 2 tej ustawy, zawierający zastrzeżenie, iż w przypadku odstąpienia od umowy, konsument traci wpłaconą przedpłatę gwarancyjną. O powyższych faktach Przedsiębiorca w trakcie prowadzenia niniejszego postępowania nie wypowiedział, nie podjął z organem prowadzącym postępowanie żadnej polemiki. Dlatego zgodnie z art. 81 ustawy o *ochronie konkurencji (...)* zastosowanie znalazł odpowiednio art. 230 kpc. Zgodnie z tym przepisem w sytuacji gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, Prezes Urzędu, mając na uwadze wyniki całego postępowania, może fakty te uznać za przyznane. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszym przypadku.

W ocenie Prezesa Urzędu, podejmowane przez Stronę działania polegające na nieprawidłowym informowaniu konsumentów o prawie odstąpienia od umowy, prowadzą do ograniczania przyznanych im ustawą o *ochronie niektórych praw (...)* uprawnień, a tym samym narzucania klientom określonego sposobu zachowania, nie wynikającego z obowiązujących przepisów prawnych i korzystnych tylko dla TRANS-BUD.

Należy wskazać, że prawo konsumenta do rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji jest jednym z jego zasadniczych praw, a brak takiej informacji uniemożliwia konsumentowi swobodę oceny i wyboru najlepszej oferty, ograniczając wolność jego decyzji rynkowych. Profesjonalista zawsze obowiązany jest poinformować swojego kontrahenta, czyli konsumenta, będącego z zasady słabszą stroną stosunku umownego, o istotnych okolicznościach dotyczących kontraktu – w sposób prawdziwy, rzeczowy i kompletny, co jest cechą generalną prawa umów i wypływa z obowiązku lojalnego kontraktowania (vide: E. Łętowska, *Prawo umów konsumenckich*, Warszawa 2002, s. 215 i nast.).

Istotne, że do czasu zamknięcia postępowania dowodowego, Strona nie ustosunkowała się do zarzutów postawionych przez Rzecznika, co pozwala przyjąć, że nie zaprzestała podejmowania działań naruszających prawa konsumentów.

W tym stanie rzeczy Prezes Urzędu uznał, iż działania TRANS-BUD polegające na niewręczaniu wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy oraz wprowadzanie we wzorcu umownym zastrzeżenia o utracie kwoty gwarancyjnej w przypadku odstąpienia od umowy, jako naruszające art. 3 ust. 1 oraz art. 2 ust. 2 ustawy *o ochronie niektórych praw (...)*, są bezprawne i jednocześnie naruszają obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji przy zawieraniu poza lokalem przedsiębiorstwa umów sprzedaży i montażu drzwi.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu uznał, że powyższe działania TRANS-BUD spełniają pierwszą z dwóch ww. przesłanek, tj. bezprawność działań przedsiębiorcy, polegającą na naruszeniu art. 3 ust. 1 oraz art. 2 ust. 2 ustawy *o ochronie niektórych praw (...)*, co jednocześnie narusza obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Ad 2) Dokonując analizy drugiej przesłanki należy stwierdzić, iż w stanie faktycznym sprawy działania Strony bezpośrednio godzą w zbiorowy interes konsumentów w chwili, gdy konsument chce odstąpić od umowy. Bezprawne postanowienie we wzorcu umowy, przyznające TRANS-BUD prawo zatrzymania zaliczki w razie odstąpienia przez konsumenta od umowy godzi w jego prawa, ponieważ wymaga od niego ponoszenia kosztów, z których – w myśl ustawy – jest zwolniony. Tym samym, na konsumenta nakłada się obowiązek nieprzewidziany w ustawie *o ochronie niektórych praw (...)*, wywołując u niego błędne przekonanie, co do możliwości odstąpienia od umowy pod warunkiem utraty zadatku.

Ponadto, TRANS-BUD żądając wpłaty rekompensaty, przerzuca na konsumenta ryzyko prowadzonej działalności gospodarczej (np. wynikające z poniesionych kosztów dojazdu, montażu oraz demontażu urządzenia w przypadku zawarcia umowy z konsumentem, który następnie skorzystał z prawa do odstąpienia od umowy).

Z kolei nie poinformowanie konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy oraz brak wręczenia wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy z danymi Przedsiębiorcy, utrudnia lub uniemożliwia konsumentom skorzystanie z przysługujących im uprawnień, czyli odstąpienia od umowy bez żadnych konsekwencji, zwłaszcza finansowych. Reasumując, zakwestionowane działania Strony powodują ograniczenie w realizowaniu przez konsumenta jego praw.

Ustawa *o ochronie konkurencji (...)* nie podaje definicji „zbiorowego interesu konsumentów”, wskazując jednak w art. 23a ust. 1 zd. 2, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

W niniejszej sprawie bez wątpienia mamy do czynienia z godzeniem w zbiorowe interesy tych wszystkich konsumentów, którzy skorzystali bądź skorzystają z usługi świadczonej przez Stronę. Chociaż na dzień dzisiejszy został ujawniony jeden przypadek naruszenia przez Stronę praw konsumenta, liczba tych osób może być znaczna, zważywszy, że TRANS-BUD działa również poza miastem, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa. Przy czym podkreślenia wymaga fakt, że Przedsiębiorca z wiadomego tylko sobie powodu nie brał udziału w przedmiotowym postępowaniu, unikał jakichkolwiek kontaktów z organem prowadzącym postępowanie. Postawa taka utrudniła sprawne i terminowe prowadzenie postępowania dowodowego. Jednakże z uwagi na fakt, iż przeprowadzona kontrola w siedzibie Przedsiębiorcy wykazała, że nadal prowadzi on przedmiotową działalność to należy stwierdzić, iż konsumenci, którzy do chwili zamknięcia

postępowania dowodowego w sprawie chcieli odstąpić od umowy zawartej z TRANS-BUD poza lokalem przedsiębiorstwa, wskutek działań Strony, byli pozbawieni pełni przysługujących im uprawnień wynikających z ustawy *o szczególnych warunkach (...)*. Na takie ograniczenie praw konsumenckich narażeni są również przyszli potencjalni klienci, zawierający umowę dotyczącą sprzedaży i montażu drzwi za pośrednictwem TRANS-BUD. Widoczne jest więc, że bezprawne zachowanie TRANS-BUD nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami kręgu kupujących konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy kontrahentów Strony.

Jak zatem wynika z powyższego, zakwestionowane przez Prezesa Urzędu działania TRANS-BUD są działaniami godzącymi w zbiorowy interes konsumentów. To z kolei powoduje, że została spełniona druga z ww. przesłanek.

Mając powyższe na względzie, Prezes Urzędu stwierdził, że zostały spełnione łącznie obie przesłanki dla zakwalifikowania opisanego działania Strony jako praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 23a ustawy *o ochronie konkurencji (...)*.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji (...)* w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymują:

1. Miejski Rzecznik Konsumentów
Al. Niepodległości 49
43-100 Tychy

2. TRANS-BUD Rafał Cichoń
ul. Sikorskiego 1h/7
56-400 Oleśnica